

Het kinderschoentje uit de beerput

Een vondst die altijd sterk tot de verbeelding spreekt: een kinderschoentje. Wie heeft het ooit aan de smalle voetjes gehad? Wat was haar of zijn naam? En wat is er van het kind geworden toen het tot maatje 36 was gegroeid? Vragen waarop ook dit schoentje nooit een antwoord zal kunnen geven.

Tijdens het archeologisch onderzoek een paar jaar geleden van het terrein van het kloostermuseum Aduard, kwam een zestiende of vroeg zeventiende eeuws kinderschoentje uit een beerput tevoorschijn. Op zich niet spectaculair: het model kom je in tal van musea in Europa tegen. Waar nu de schoenmodes over elkaar heen buitelen, leerden kinderen in oude tijden eeuwen lang lopen op hetzelfde model schoen. Tot zover niets bijzonders dus, zij het dat dit schoentje is gevonden op een voormalig kloosterterrein. En in kloosters wonen geen kinderen. Wat betekent dat het schoeisel dus nacute; de sloop van het klooster in die beerput terecht is gekomen. De verbeelding laat dan alle ruimte om je voor te stellen dat het schoentje heeft toebehoord aan een van de kinderen van een predikant. Die werkte en woonde in de vroegere ziekenzaal, het enige gebouw dat de sloopwoede heeft overleefd, en waarin

een kerk werd gevestigd.

Erfgoedorganisatie: Kloostermuseum Sint Bernardushof

Beschrijvingstitel: Het kinderschoentje uit de beerput

Oneliner / quote: Hoe komt een kinderschoentje in de beerput van een klooster?

Fotografie uitsnede: Anton Tiktak, Arte del Norte

Fotografie: Anton Tiktak, Arte del Norte